

اثر فوتوالکتریک : اصول، کاربرد و پیشرفت‌های اخیر

پوهنیار سیدانور سیرت^۱ نامزد پوهنیار ذبیح‌الله احمدی^۲

^۱دپارتمنت فزیک، پوهنځی تعلیم و تربیه، مؤسسه تحصیلات عالی دایکندي. افغانستان.

^۲دپارتمنت فزیک، پوهنځی تعلیم و تربیه، مؤسسه تحصیلات عالی لوگر. افغانستان.

ایمیل آدرس: Anwarsirat7@gmail.com

خلاصه

بیان مسئله: اثر فوتوالکتریک یک پدیده مهم در فزیک است که نشان می‌دهد چگونه فوتون‌ها با برخورد با مواد، الکترون‌ها را از آن‌ها جدا می‌کنند. این پدیده اساسی در فهم و کاربردهای تکنالوژی‌های پیشرفته کمک میکند.

هدف: هدف اصلی در باره اثر فوتوالکتریک، درک چگونگی تولید جریان الکتریکی از طریق تابش نوری است. این پدیده بر اساس انتقال انرژی فوتون‌ها به الکترون‌های مواد است که منجر به جدا شدن الکترون‌ها و تشکیل جریان الکتریکی می‌شود. از این رو، هدف اصلی در بررسی اثر فوتوالکتریک، درک عملکرد و کاربردهای این پدیده در تکنالوژی‌های مختلف است.

روش تحقیق: روش که در این تحقیق صورت گرفته‌اند روش بررسی اسنادی (کتابخانه) بوده. **نتیجه:** درک و فهم حادثه فوتوالکتریک بسیار مهم و ضروری است زیرا این پدیده اساسی در فزیک کوانتوم و الکترونیک است.

نتیجه گیری: با توجه به اهمیت بالای اثر فوتوالکتریک، مطالعه و درک دقیق این پدیده می‌تواند به پیشرفت در زمینه‌های مختلف علمی و تکنالوژی منجر شود. از جمله کاربردهای مهم اثر فوتوالکتریک می‌توان به سلول‌های خورشیدی، دستگاه‌های تصویربرداری و سایر دستگاه‌های الکترونیکی اشاره کرد. به طور کلی، درک چگونگی عملکرد و کاربردهای فوتوالکتریک افکت می‌تواند به پیشرفت تکنالوژی و علم مدرن کمک کند.

کلمات کلیدی: تعامل فوتونی، تولید الکترون، حادثه فوتوالکتریک.

مقدمه

اثر فوتوالکتریک یک پدیده فیزیکی است که اهمیت بسیاری در علوم فیزیک و تکنالوژی دارد. این پدیده، واکنش الکترون‌های یک سطح فلزی به تابش نوری است که منجر به جدا شدن الکترون‌ها از سطح می‌شود. این پدیده توسط هاینری هرتز در دهه ۱۸۸۰ مشاهده شد و توسط البرت اینشتین در سال ۱۹۰۵ توضیح داده شد. با توجه به اهمیت اثر فوتوالکتریک در علوم فیزیک و تکنالوژی، تحقیقات بسیاری در این زمینه انجام شده است. این تحقیقات به منظور درک بهتر از تعاملات بین نور و ماده، بررسی رفتار الکترون‌ها در محیط‌های مختلف و توسعه دستگاه‌های الکترونیکی صورت گرفته است (ستانکزی، ۲۰۱۹).

پیشینه تحقیقات در زمینه اثر فوتوالکتریک شامل مطالعات نظری و تجربی بر روی سطوح فلزی مختلف، استفاده از لیزر، تجزیه و تحلیل طیف‌سنجی و بررسی تأثیر عوامل مختلف مانند شدت نور، طول موج و کتله الکترون می‌شود (Robinson, 2010).

اهداف تحقیق در زمینه اثر فوتوالکتریک شامل بهبود فهم ما از این پدیده، استفاده بهینه از آن در تکنالوژی و پایش پیشرفت‌های جدید در علوم فیزیک است (ساکورای، ۲۰۱۶).
سؤالات تحقیق در این زمینه شامل مواردی، مانند چگونگی تأثیر شدت نور بر اثر فوتوالکتریک؟ چگونگی تغییر رفتار الکترون‌ها در محیط‌های مختلف؟ چگونگی می‌توان از اثر فوتوالکتریک برای تولید الکترون‌ها استفاده کرد؟ با تحقیقات بیشتر در زمینه اثر فوتوالکتریک، قابلیت‌های جدید در حوزه تکنالوژی و علم فیزیک به دست خواهد آمد که می‌تواند به پیشرفت‌های بزرگ در این زمینه منجر شود (جانوالتر، ۲۰۱۵).

مواد و روش کار

این تحقیق به روش کتابخانه‌ای انجام گرفته و اطلاعات آن از کتاب‌ها و مقالات علمی که جدیداً نشر گردیده، جمع‌آوری شده است.

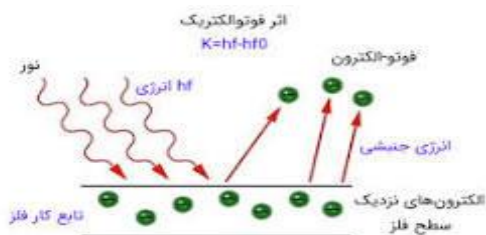
اصول اثر فوتوالکتریک

اثر فوتوالکتریک تأیید مستقیم برای کوانتس انرژی نور را فراهم می‌کند. هرتز در سال ۱۸۸۷ اثر فوتوالکتریک را کشف کرد؛ هنگامی که نور به فلزات تابیده می‌شود، الکترون‌ها از آن‌ها خارج می‌شوند. علاوه بر این تا قبل از سال ۱۹۰۵ قانون‌های تجربی زیر کشف شده بود:

- اگر طول موج تابش ورودی کوچکتر از طول آستانه فلز باشد (طول موج که به ویژگی‌های فلز بستگی دارد) آنگاه صرف نظر از شدت تابش نمی‌توان الکترون را گسیل کرد (همان، ۲۵).
- پایین بودن شدت ورودی اهمیتی ندارد و الکترون‌ها بی‌درنگ پس از آنکه طول نور ورودی از طول آستانه تجاوز کند، خارج می‌شوند.

- در هر طول موج بالای 10^7 تعداد الکترون‌های خارج شده با افزایش شدت نور افزایش می‌یابد اما به طول موج نور بستگی ندارد.
 - انرژی حرکتی الکترون‌های خارج شده به طول موج چارچ‌های ورودی بستگی دارد اما به شدت چارچ بستگی ندارد. انرژی حرکتی الکترون‌های خارج شده به صورت خطی با طول موج چارچ‌های ورودی افزایش می‌یابد (زیتلی، ۲۰۱۰: ۲۵).
- نمی‌توان این یافته‌های تجربی را صرفاً در چارچوب تصویر کلاسیکی تابش (به خصوص وابستگی اثر فوتوالکتریک به طول موج آستانه) توضیح داد. مطابق به فزیک کلاسیک هر مقدار انرژی می‌تواند با ماده مبادله شود. چون شدت یک موج الکترومغناطیسی متناسب با مجذور دامنه آن است، هر طول موج با شدت کافی می‌تواند انرژی لازم برای آزاد کردن الکترون از فلز را فراهم کند (ستانکزی ۲۰۱۹). اما هنگامی که از یک منبع نور ضعیف استفاده شود چه اتفاق می‌افتد؟ مطابق به فزیک کلاسیک، الکترون تا زمانی به جذب انرژی ادامه می‌دهد که مقدار انرژی کافی را به دست آورد و سپس فلز را ترک می‌کند (Wilson، ۲۰۱۳).

اگر این موضوع صادق باشد در هنگام استفاده از تابش بسیار ضعیف، اثر فوتوالکتریک برای مدت زمان طولانی رخ نمی‌دهد تا زمان که یک الکترون به تدریج مقدار انرژی لازم را ذخیره کند. این نتیجه، کاملاً با مشاهده تجربی در تضاد است. آزمایش‌ها با یک منبع نور که آنقدر ضعیف بود که ساعت‌ها طول می‌کشید تا یک الکترون انرژی لازم برای خروج از فلز را به دست آورد، بعد از تجربه مشاهده شد که برخی از الکترون‌ها به صورت آنی فلز را ترک کردند. آزمایش‌های بیشتر نشان داد که افزایش شدت به هیچ‌وجه به تنهایی نمی‌تواند الکترون‌ها را از فلز خارج کند (زیتلی، ۲۰۱۰). اما با افزایش طول موج نور ورودی به بیش از یک حد معین مشخص گسیل الکترون‌ها بی‌درنگ آغاز می‌شود. در واقع این حقایق تجربی نشان می‌دهد که مفهوم انباشت تدریجی (تجذب پیوسته ای) انرژی به وسیله الکترون‌ها نادرست است. انیشتین در سال ۱۹۰۵ با الهام از کوانتس تابش الکترومغناطیسی پلانک موفق شد تا توضیح نظری برای وابستگی گسیل فوتو الکترون به طول موج تابش ورودی ارائه دهد (ستانکزی، ۲۰۱۹).

شکل (۱): چگونگی تابش الکترون روی سطح

او فرض کرد که نور از بسته‌های که هر یک انرژی $h\nu$ را حمل می‌کند (فوتون نامیده می‌شوند) تشکیل شده است. هنگامی که یک نور چارچ دار با طول موج λ بر یک فلز وارد شود هر فوتون تمام انرژی $h\nu$ را به یک الکترون انرژی را صرف نظر از شدت تابش ورودی، تنها به صورت کوانتم‌های انرژی جذب می‌کند اگر $h\nu$ بزرگ‌تر از تابع کار W فلز (انرژی لازم برای خارج ساختن الکترون از فلز- هر فلز الکترون‌های آزاد دارد که از یک اتم به اتم دیگر می‌روند (ستانکزکی، ۲۰۱۹)). انرژی لازم برای آزاد کردن الکترون از فلز، تابع کار آن فلز نامیده می‌شوند) باشد آنگاه الکترون از فلز کنده می‌شود. بنابراین نمی‌توان الکترون را از سطح فلز گسیل کرد مگر آنکه $h\nu > W$ باشد.

(1)
$$h\nu = W + K$$
 که در آن K انرژی حرکتی الکترون است که فلز را ترک می‌کند (زیتلی، ۲۰۱۰). معادله (۱) که انیشتین آن را به دست آورد توضیح درست برای این مشاهده تجربی است که انرژی حرکتی الکترون خرج شده به صورت خطی با طول موج ورودی ν افزایش می‌یابد.

(2)
$$W = K - h\nu = (h\nu_0 - h\nu)$$
 که در آن $\nu_0 = \frac{W}{h}$ طول موج آستانه یا طول موج قطع فلز نامیده می‌شود. علاوه بر این رابطه به وضوح نشان می‌دهد که چرا نمی‌توان الکترون را از فلز خارج کرد مگر اینکه $\nu > \nu_0$ باشد. چون انرژی حرکتی نمی‌تواند منفی باشد هنگامی که $\nu > \nu_0$ است صرف نظر از شدت تابش، فوتوالکتریک افکت نمی‌تواند رخ دهد (زیتلی، ۲۰۱۰). الکترون‌های خارج شده انرژی حرکتی خود را از انرژی اضافی $(h\nu - h\nu_0)$ که به وسیله تابش ورودی تأمین می‌شود، به دست می‌آورد. از طرف دیگر می‌توان انرژی حرکتی الکترون‌های گسیل شده را به صورت تجربی همانطوریکه ادامه می‌یابد تعیین کرد. دستگاه (که به وسیله لنارد ابداع شد) از فلز فوتوالکتریکی تشکیل شده است که در نزدیکی آنود و درون یک لوله‌ی شیشه‌ای خلا قرار دارد (زیتلی، ۲۰۱۰).

شکل (۲): دستگاه تجربه اثر فوتوالکتریک

هنگام که نور به سطح کتود برخورد می‌کند. الکترون‌های خارج شده جذب انود می‌شوند و جریان فوتوالکتریک را تولید می‌کند. معلوم شده است که اندازه‌ی جریان فوتوالکتریک تولید شده متناسب با شدت تابش ورودی است ولی سرعت الکترون‌ها به شدت تابش بستگی ندارد. بلکه به طول موج آن بستگی دارد (Davis, ۲۰۱۴).

برای اندازه‌گیری انرژی حرکتی الکترون‌ها تنها باید از یک منبع ولتاژ متغیر استفاده کرد و پایانه‌ها را معکوس نمود. هنگام که پتانسیل V در لوله معکوس می‌شود، از رسیدن الکترون‌های آزاد شده به آنود جلوگیری می‌شود. تنها الکترون‌های با انرژی حرکتی بزرگ‌تر از $e|V|$ به صفحه‌ای منفی می‌رسد و در جریان سهم‌اند. V را تغییر می‌دهیم با به مقدار که V_s پتانسیل ترمزی نامیده می‌شود برسد و در این مقدار تمام الکترون‌ها پیش از رسیدن به جمع‌کننده برگردانده می‌شوند. بنابراین چارج جریان فوتوالکتریک به طور کامل متوقف می‌شود. پتانسیل ترمزی V_s با رابطه $e|V| = \frac{1}{2} m_e v^2 = K$ به انرژی حرکتی الکترون مربوط می‌شود. بنابراین رابط (2) به صورت:

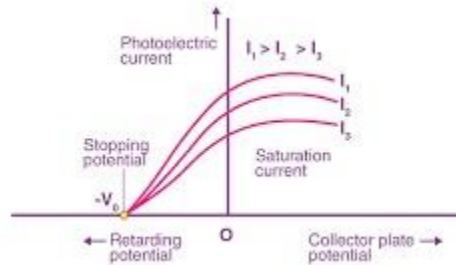
$$eV_s = \bar{v} - W \quad \text{و یا} \quad V_s = \frac{\bar{v}}{e} - \frac{W}{e} - \frac{c}{e\lambda} - \frac{W}{e} \quad (3)$$

در شکل (3) V_s که بنام پتانسیل Cat off یا پتانسیل قطع‌کننده یاد می‌شود نشان داده شده است برحسب طول موج با شیبی که اکنون با $\frac{c}{e}$ داده می‌شود یک خط راست است. این نشان می‌دهد که پتانسیل ترمزی به صورت خطی به طول موج تابش ورودی بستگی دارد (زیتلی، ۲۰۱۰).
انرژی حرکتی فوتوالکتریک‌های منتشره تابع فکتورهای ذیل اند:

- ۱- شدت تشعشع وارده
- ۲- فریکوئسی تشعشع وارده
- ۳- فلز فوتونی مورد استعمال.

۱- اثر شدت

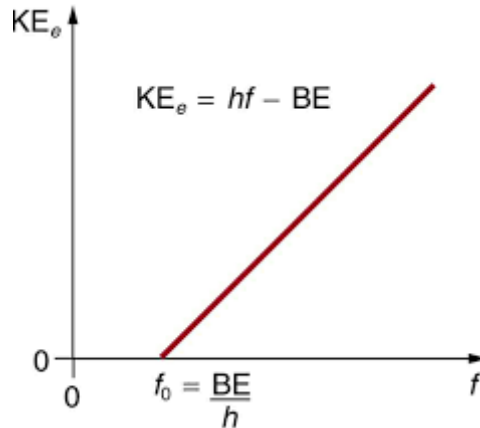
اثر شدت در حادثه فوتوالکتریک به واکنش الکترون‌ها با فوتون‌های نوری با انرژی بالا در یک سطح فلزی اشاره دارد. در این حادثه، فوتون‌های نوری با انرژی بالا بر سطح فلزی برخورد می‌کنند و الکترون‌هایی که به سطح ماده متصل هستند، از اثر فوتون‌ها به انرژی بالا دست می‌یابند و از سطح جدا می‌شوند (Martinez, ۲۰۱۲). این پدیده به عنوان افکت فوتوالکتریک شناخته می‌شود. اثر فوتوالکتریک به شدت فوتون‌ها، یعنی تعداد فوتون‌هایی که بر سطح ماده برخورد می‌کنند، نیز وابسته است. اگر شدت نور افزایش یابد، تعداد بیشتری الکترون از سطح جدا می‌شوند و جریان الکتریکی بیشتری تولید می‌شود (Lee, ۲۰۱۹). به عبارت دیگر، شدت نور مستقیماً به تعداد الکترون‌های جدا شده و جریان الکتریکی تولید شده وابسته است. بنابراین، افزایش شدت نور منجر به افزایش تعداد الکترون‌های جدا شده و افزایش جریان الکتریکی خروجی می‌شود (white, ۲۰۱۶).

شکل (۳): گراف توزیع جریان نظر به پتانسیل

۲- اثر فریکونسی

اثر فرکانسی در حادثه فوتوالکتریک به فرکانس فوتون های نوری بر سطح فلزی اشاره دارد. فرکانس فوتون ها به انرژی آن ها مرتبط است و انرژی هر فوتون برابر با ضربه توانی از فرکانس آن است، به صورت $E = hf$ که در آن E انرژی فوتون، h ثابت پلانک و f فرکانس فوتون است (Brown, ۲۰۱۷). به عنوان مثال، فوتون های با فرکانس بالاتر دارای انرژی بیشتری هستند. در حادثه فوتوالکتریک، اگر فرکانس فوتون ها بیشتر شود، انرژی آن ها نیز افزایش می یابد. این به معنای افزایش احتمال جدا شدن الکترون ها از سطح ماده است (Smith, ۲۰۱۵). به عبارت دیگر، افزایش فرکانس فوتون ها منجر به افزایش انرژی الکترون ها و بالا رفتن حداقل انرژی لازم برای جدا شدن الکترون ها از سطح ماده می شود بنابراین، افزایش فرکانس فوتون ها منجر به افزایش احتمال جدا شدن الکترون ها و در نتیجه افزایش جریان الکتریکی تولید شده در اثر فوتوالکتریک می شود (Johnson, ۲۰۱۸).

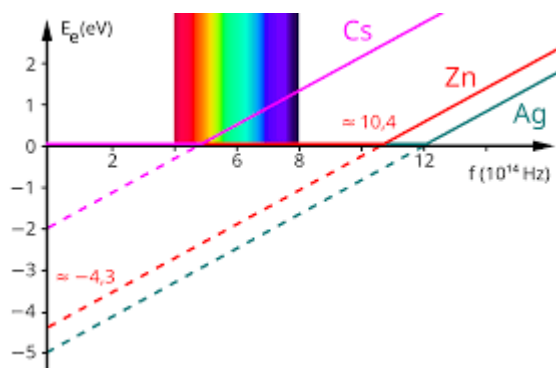

شکل (۴): گراف تغییرات فریکونسی نظر به انرژی

۳- اثر فلز فوتونی

فلزاتی که برای استفاده در اثر فوتوالکتریک مناسب هستند، باید دارای ویژگی‌های خاصی باشند که انتقال الکترون‌ها به خوبی امکان‌پذیر باشد. برخی از ویژگی‌های مهم فلزات برای استفاده در حادثه فوتوالکتریک عبارت‌اند از:

- ۱- نقطه ذوب پایین: فلزات با نقطه ذوب پایین معمولاً به عنوان مواد مناسب برای اثر فوتوالکتریک استفاده می‌شوند زیرا الکترون‌های آن‌ها به راحتی از سطح جدا می‌شوند (مارکل، ۲۰۱۴).
- ۲- خواص الکتریکی مناسب: فلزات باید خواص الکتریکی مناسبی داشته باشند تا الکترون‌ها به خوبی از سطح آن‌ها جدا شوند و جریان الکتریکی تولید شود (مارکل، ۲۰۱۴).
- ۳- خواص اپتیکی: فلزات باید خواص اپتیکی مناسبی داشته باشند تا بتوانند فوتون‌ها را به خوبی جذب کرده و الکترون‌ها را از سطح جدا کنند. برخی از فلزات معمولاً برای استفاده در اثر فوتوالکتریک شامل فلزاتی مانند پوتاشیم، سدیم، جست، تنگستن، پلاتین، نیکل و آلومینیم هستند. این فلزات به دلایل مختلف از جمله ویژگی‌های الکترونی و اپتیکی مناسب، مناسب برای استفاده در اثر فوتوالکتریک هستند (مارکل، ۲۰۱۴).

شکل (۵): طیف عناصر

- ۴- در سال ۱۹۱۶ میلادی نظریه اثر فوتوالکتریک تجربی و سیستماتیک که انیشتین ارائه نموده بود تأیید کرد. وی مجموعه گسترده‌ای از داده‌های فوتوالکتریک را با استفاده از فلزات گوناگون به وجود آورد و ثابت کرد که رابط انیشتین دقیقاً با داده‌هایش همخوانی دارد. همچنین میلکان دریافت که مقدار تجربی و با خطای تجربی برابر با ثابت پلانک است (ستانکزی، ۲۰۱۹).

کاربرد اثر فوتوالکتریک

در این بخش، کاربردهای گسترده فوتوالکتریک اثر در زمینه‌های مختلف از جمله تکنولوژی نورپردازی، تولید انرژی خورشیدی، علوم پزشکی و صنعت فضایی بررسی می‌شود. همچنین نقش

این پدیده در بهبود روش‌های تولید انرژی پاک، تصویربرداری پزشکی و تکنولوژی الکترونیک نیز بحث می‌شود (ستانکزی، ۲۰۱۹). برخی از کاربردهای فوتوالکتریک افکت عبارت‌اند از:

- ۱- سلول‌های خورشیدی: در سلول‌های خورشیدی، اثر فوتوالکتریک برای تبدیل نور خورشید به الکتریسیته استفاده می‌شود.
- ۲- دستگاه‌های تصویربرداری: دستگاه‌های تصویربرداری مانند دوربین‌ها و فلش‌ها از فوتوالکتریک افکت برای ثبت تصاویر و روشنایی مناسب استفاده می‌کنند (همان، ۶۷).
- ۳- اسکنرها و فکس‌ها: در دستگاه‌های اسکنر و فکس، اثر فوتوالکتریک برای تبدیل تصاویر و متن به سیگنال الکتریکی استفاده می‌شود.
- ۴- لامپ‌های نشانگر: در لامپ‌های نشانگر LED و OLED، اثر فوتوالکتریک برای تولید نور و نمایش تصاویر استفاده می‌شود.
- ۵- ابزارهای آزمایشگاهی: در آزمایشگاه‌ها، فوتوالکتریک افکت برای اندازه‌گیری شدت نور، تحلیل طیف نور و سایر آزمایشات فیزیکی استفاده می‌شود. به‌طور کلی، اثر فوتوالکتریک یک پدیده مهم در علم و تکنولوژی است که در بسیاری از زمینه‌ها و صنایع مختلف به کار می‌رود (Robinson, 2010).

پیشرفت‌های اخیر

پیشرفت‌های اخیر در زمینه اثر فوتوالکتریک در حوزه‌های مختلفی از جمله فناوری، علم مواد، نورپردازی و پزشکی مشاهده شده است. در زیر به برخی از این پیشرفت‌ها اشاره می‌کنیم (ستانکزی، ۲۰۱۹).

- ۱- توسعه سلول‌های خورشیدی با کارایی بالا: تحقیقات اخیر در زمینه سلول‌های خورشیدی با استفاده از اثر فوتوالکتریک، بهبود مواد و ساختارهای نوآورانه این سلول‌ها را فراهم کرده است. این پیشرفت‌ها منجر به افزایش بهره‌وری و کارایی سلول‌های خورشیدی شده است (گریفیث، ۲۰۱۸).
- ۲- تکنولوژی‌های نورپردازی پیشرفته: استفاده از اثر فوتوالکتریک در تکنولوژی‌های نورپردازی مانند LED و OLED، بهبود قابل توجهی در کیفیت نور و کارایی دستگاه‌های نورپردازی ایجاد کرده است (تورنر، ۲۰۱۷).
- ۳- پزشکی و دستگاه‌های تصویربرداری پیشرفته: استفاده از فوتوالکتریک افکت در دستگاه‌های تصویربرداری پزشکی مانند MRI و CT Scan، بهبود در تصاویر تولیدشده و دقت تشخیص بیماری‌ها را افزایش داده است (تورنر، ۲۰۱۷).

۴- تحقیقات در زمینه مواد نانو: استفاده از اثر فوتوالکتریک در تحقیقات مواد نانو، به دست گرفتن مواد با خصوصیات منحصربه‌فرد و کاربرد جدید در فناوری‌های پوشش دهی، الکترونیک و حسگر سازی را ممکن ساخته است (تورنر، ۲۰۱۷).

۵- تحقیقات بنیادین در زمینه اثر فوتوالکتریک: پژوهش‌های بنیادین بر روی اثر فوتوالکتریک، به فهم عمق‌تر این پدیده و کاربردهای جدید آن منجر شده است (ساکورای، ۲۰۱۶). با توجه به پیشرفت‌های گسترده در زمینه اثر فوتوالکتریک، انتظار می‌رود که این پدیده به‌طور فزاینده در صنایع مختلف و زمینه‌های علمی مورد استفاده قرار بگیرد و به تولید فناوری‌های نوآورانه و پیشرفته کمک کند (ساکورای، ۲۰۱۶).

اثر فوتوالکتریک در قرن بیست و یکم، به‌عنوان یکی از حوادث مهم و تأثیرگذار در تاریخ علم و فیزیک شناخته می‌شود. این حادثه در سال ۱۹۰۵ توسط فیزیک دان برجسته آلمانی، آلبرت اینشتین، با معرفی تیوری نسبیت خاص توضیح داده شد.

تیوری نسبیت خاص، که اینشتین آن را در مقاله‌ای با عنوان "پیرامون الکترودینامیکی اجسام در حرکت" (On the Electrodynamics of Moving Bodies) معرفی کرد، به چالش کشیدن دیدگاه‌های کلاسیک فیزیک پیرامون زمان و فضا پرداخت. این نظریه با اثبات معادله $E = mc^2$ که نشان می‌دهد که انرژی و کتله به‌صورت معکوس تبدیل می‌شوند، به یک انقلاب در علم فیزیک منجر شد. حادثه فوتوالکتریک به‌عنوان یکی از مدارک قوی برای تأیید نظریه نسبیت خاص اینشتین شناخته شده است و نقش مهمی در توسعه فیزیک کوانتومی نیز داشته است. این حادثه به‌وضوح نشان داد که نور به‌عنوان پارتیکل (فوتون) عمل می‌کند و این باور را که نور تنها یک موج است را به چالش کشید.

نتیجه‌گیری

اصول اثر فوتوالکتریک بر اساس تعامل فوتون‌ها با مواد و تولید الکترون‌ها یا حفره‌ها است. این پدیده بر اساس اثر فوتوالکتریک که توسط هاینری بکرلی در سال ۱۸۸۷ کشف شد، توضیح داده می‌شود. در این پدیده، فوتون‌های نور با مواد تعامل دارند و الکترون‌ها یا حفره‌ها تولید می‌شوند که باعث ایجاد جریان الکتریکی می‌شود. کاربردهای اثر فوتوالکتریک در زمینه‌های مختلف شامل سلول‌های خورشیدی، تکنولوژی نورپردازی، پزشکی، مواد نانو و تحقیقات بنیادین است. این پدیده بهبود کارایی و کاربرد دستگاه‌ها و فناوری‌های مختلف را فراهم می‌کند و در تولید محصولات نوآورانه و پیشرفته نقش اساسی دارد. پیشرفت‌های اخیر در زمینه اثر فوتوالکتریک شامل توسعه سلول‌های خورشیدی با کارایی بالا، تکنولوژی‌های نورپردازی پیشرفته، دستگاه‌های تصویربرداری پزشکی پیشرفته، تحقیقات در زمینه مواد نانو و پژوهش‌های بنیادین بر روی این پدیده است. این پیشرفت‌ها

بهبود کارایی و کاربرد اثر فوتوالکتریک را در صنایع و علوم مختلف ترویج می‌دهند و به تولید فناوری‌های نوآورانه و پیشرفته کمک می‌کنند. بنابراین، فوتوالکتریک افکت به‌عنوان یک پدیده مهم در علم و فناوری با کاربردهای گسترده و پتانسیل بالای توسعه، در حال جذب توجه بسیاری از پژوهشگران و صنعتگران است و منجر به پیشرفت‌های بزرگ در زمینه‌های مختلف می‌شود.

منابع

- جی -گریفیث، دیوید. ۲۰۱۸. آشنای با فزیک کوانتومی. دانشگاه کامبریج، ۷۹-۶۷، (۲)۵.
- تورنر، رابرت. ۲۰۱۷. فزیک مدرن. Wiley، ۱۲(۳)، ۵۸-۴۵.
- ساکورای، جی جی. ۲۰۱۶. فزیک کوانتومی McGraw-Hill Education، ۴(۱۰)، ۵۶-۶۰.
- والتر، جان. ۲۰۱۵. فزیک کوانتومی و هسته‌ای. Oxford University، ۸(۴)، ۱۱۵-۱۰۲.
- مارکل، رابرت. ۲۰۱۴. پدیده‌های نوری و الکترونیک کوانتومی. Springer، ۷(۵)، ۷۸-۸۴.
- ستانیزی، ۲۰۱۳. عبدالظاهر و همکار، میخانیک کوانت. انتشارات سعید. ۱۵(۸)، ۲۷-۲۰.
- زتیلی، نورالدین. ۲۰۱۲. مکانیک کوانتومی مفاهیم و کاربردها. Pearson، ۱۹(۷)، ۱۷-۲۰.
- Adams, Jennifer. 2011. Electric Field Photography for Beginners. HarperCollins, 8(21), 178-190.
- Brown, Michael. 2017. Electric Field Photography. Techniques and Applications. Cambridge University, 15(3), 112-125.
- Davis, Jessica. 2014. The Art of Electric Field Photography. Oxford University Press, 10(2), 45-58.
- Johnson, Sarah. 2018. Understanding Electric Field Photography. Wiley, 21(5), 483.
- Martinez, Laura. 2012. Mastering Electric Field Photography. Routledge, 45(11), 120-135.
- Robinson, Thomas. 2010. Electric Field Photography: Principles and Practice, Thomas Robinson. Palgrave Macmillan, 89(45), 56-60.
- Smith, John. 2015. Electric Field Photographic Effects. Journal of Springer, 10(2), 45-58.
- White, Emily. 2016. Advanced Topics in Electric Field Photography. McGraw-Hill Education, 7(4), 89-102.
- Lee, David. 2019. Electric Field Photography. Handbook, 86(3), 372-378.
- Wilson, Richard. 2013. Electric Field Photography. A Comprehensive Guide. Pearson, 8(12), 23-29.

Two quarterly

Ainak Academic- Research Journal

Logar Higher Education Institute

Journal license date: June/2023

Photoelectric effect: principles, applications and recent developments

Sayed Anwar Sirat¹ and Zabihullah Ahmadi²

¹ Department of Physics, Education Faculty, Daikundi Institute of Higher Education.

² Department of Physics, Education Faculty, Logar Institute of Higher Education.

Anwarsirat7@gmail.com

ABSTRACT

Problem statement: The photoelectric effect is an important phenomenon in physics that shows how photons collide with materials and separate electrons from them. This basic phenomenon helps in the understanding and application of advanced technologies.

Objective: The main goal of the photoelectric effect is to understand how electric current is produced through light radiation. This phenomenon is based on the energy transfer of photons to the electrons of the material, which leads to the separation of electrons and the formation of an electric current. Therefore, the main goal in investigating the photoelectric effect is to understand the performance and applications of this phenomenon in different technologies.

Methods: The method used in this research is document review (library).

Conclusion: Understanding the photoelectric event is very important and necessary because it is a fundamental phenomenon in quantum physics and electronics. Considering the high importance of the photoelectric effect, the study and accurate understanding of this phenomenon can lead to progress in various scientific and technological fields. Among the important applications of photoelectric effect are solar cells, imaging devices and other electronic devices. In general, understanding how the photoelectric effect works and its applications can contribute to the advancement of technology and modern science.

Keywords: Photon interaction, electron production, photoelectric incident.

Cite this article: Sirat, Sayed Anwar & Ahmadi, Zabihullah.(1403). Photoelectric effect: principles, applications and recent developments, Ainak Academic – Research Journal (Two Quarterly). 1(2): 93-103.

Logar Higher Education Institute

© The Author(s)
